

הרהורי תשובה

מתוך חבורים על הנושא: "מעשי שהיו מורת-רוח קהורי".

נחפזתי בדרך הביתה. כל מה שאני מתקרב לבית
לבי נוקפני יותר ויותר... מה אני להורי? נכנסתי
הביתה... פני אמי חורים, אבא נרנן, הם חששו פן
קרה לי אסון. לא ילקתי להביט אק פניהם מרב
בושה וקלמה... אבי הלקני שתי מלקות שאפידו זכוב
לא הנה נזוק מהו, אבד אני פראתי בבכי. לא מעצם
המכות פכיתי, אלא מוסר לבי יסרני עד שהרגנתי את
הורי. פד אותו הפיקה לא עצמתי עין והחלטתי
לשנות דרכי לטובה".

עמיהוד ישראלי (כ"ט)

"לפני שהורי יצאו מן הבית הנהירוני לבל אצא
החוצה. ישבתי וקראתי פתאם הגיע לאוני קול ענות
מעבר הרחוב. ננשתי לחלון - ומה ראו עיני? עדת
פוחזים צוערת בשמחה - קאן חברה? - שאקתי.
- אד הדר לקטף פלגיות, ענוני. קנאתי מאד בילדים.
הם היו בעיני כמאשרים. יושב אני פלוא בבית וקבי
שם בחוץ. אבד אני נקד בבהבטחתי להורי ואיני מש
מן הבית. יצרי הרע נלקם ביצרי הטוב ולבסוף מנצח
היצר הרע, ורגלי הביאוני אד החברה. קפנות ערב